

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D. v právní věci žalobce: **R. F.**, nar. „X“, bytem „X“, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, 147 00 Praha 4, proti žalovanému: **Krajskému úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství**, se sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17.6.2014, č.j. 1562/DS/2014, JID: 75120/2014/KUUK/Bre,

t a k t o :

I. Žaloba s e z a m í t á.

II. Žádný z účastníků řízení n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 17.6.2014, č.j. 1562/DS/2014, JID: 75120/2014/KUUK/Bre, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Louny, odboru správního (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 5.2.2014, č.j. MULNCJ 9987/2014, sp.zn. MULN/7694/2013/OS, kterým byly dle ust. § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“), jako nedůvodné zamítnuty jeho námitky proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů a potvrzen záznam 12 bodů ke dni 19.6.2013.

Žalobce v žalobě uvedl, že záznam bodů v registru řidičů mu byl proveden na základě nezpůsobilých podkladů rozhodnutí. Nikdy nebyl účastníkem řízení o uložení pokuty na základě pokutového bloku série „X“, č. „X“, a tento blok ani nepodepsal, jak ostatně

vyplývá z porovnání jeho podpisů na ostatních blocích s podpisem na dotčeném bloku. Žalovaný však, aniž by provedl důkaz znaleckým posudkem z oboru písmoznalectví, vyhodnotil uvedenou námitku jako nedůvodnou s odůvodněním, že: „*podpis na pokutovém bloku má shodnou strukturu jako podpisy na ostatních blocích.*“ Jeho postup je tak v rozporu s ust. § 50 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), dle něhož je správní orgán povinen zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i neprospěch toho, komu má být uložena povinnost. Žalobci není známo, kdo zneužil jeho osobní údaje – zda někdo z jeho příbuzných, strážník či si správní orgány mezi sebou jeho údaje předaly – popírá však, že by přestupek, z něhož byl uznán vinným, spáchal. Závěry žalovaného v tomto smyslu jsou tak pouhou spekulací. Kromě toho obsahuje předmětný blok též nečitelný text ve smyslu „*Dolní Dráhov*“, ačkoliv žalovaný tvrdí, že se má jednat o ulici „*Pod Dolní Dráhou*“. Existují tak i pochybnosti o místě spáchání přestupku.

Nezpůsobilým jako podklad pro záznam bodů do registru řidiče je dle názoru žalobce rovněž pokutový blok série „X“, č. „X“. Přestože je v bloku vyznačeno razítko Městského úřadu Hrádek nad Nisou, žalovaný dovozoval, že pokutu vydala městská policie. Takováto správní diskrece je však jednoznačným překroucením práva. Každé rozhodnutí musí obsahovat náležitosti stanovené v ust. § 69 odst. 1 správního řádu, včetně informace, který orgán jej vydal. V daném případě by dle razítka měl být tímto orgánem Městský úřad Hrádek nad Nisou, jenž ale není úřadem obce s rozšířenou působností, nýbrž pověřeným obecním úřadem. Ten však není oprávněn v dopravních přestupcích ukládat pokuty, přičemž tvrzení, že pokuta byla ve skutečnosti uložena obecní policií, je dle žalobce pouhou spekulací. Na bloku totiž rovněž absentuje označení, že úřední osobou, jež jej měla vydat, byl strážník, když služební čísla mohou mít i jiné osoby.

Co se týče bloku série „X“, č. „X“, v něm uvedené místo spáchání přestupku je nečitelné, pravděpodobně se jedná o obec „*Zemečky*“, jež však neexistuje. Stanovení přesného místa spáchání přestupku je nicméně pro rozhodnutí o přestupku zcela nezbytné, zvláště když v daném případě v úseku, jenž byl orgány policie uveden, je povolena nejvyšší přípustná rychlost jak 50 km/hod., tak 90 km/hod. Tvrzení žalovaného, že by žalobce nesouhlasil s uložení pokuty, pokud by nejel v úseku vyšší rychlostí, je opět pouhou spekulací – správní orgány jsou totiž vždy povinny přestupek spolehlivě zjistit, tj. i bez ohledu na případné doznání obviněného.

Bloky série „X“, č. „X“, série „X“, č. „X“ a série „X“, č. „X“, jsou navíc zcela nicotné, neboť byly vydány jednotným ozbrojeným sborem Policie České republiky, jenž však není správním orgánem. Uvedenou skutečnost dovozuje žalobce z vyznačeného razítka, jež obsahuje toliko malý státní znak a název „*Policie České republiky*“, aniž by bylo zřejmé, že se jedná o správní orgán. Tím má být přitom v oblasti dopravních přestupků konkrétní krajské ředitelství Policie České republiky, nikoliv samotná Policie České republiky. Absence údaje o správním orgánu, který rozhodnutí vydal, tak zakládá presumpci, že jej vydal správní orgán, který k tomu nebyl věcně příslušný.

Ohledně shora vymezených pochybení podal žalobce podněty k přezkumnému řízení. Napadené rozhodnutí však bylo vydáno dříve, než o nich bylo rozhodnuto, když Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje vydalo toliko jakousi informaci o jejich neprovedení. A to přesto, že krajská ředitelství je nutno považovat toliko za prvoinstanční, nikoliv odvolací správní orgán policie, jenž má dle ust. § 95 odst. 2 správního řádu v případě nevyhovění

předat věc nadřízenému Policejnímu prezídiu. Následkem toho je skutečnost, že žalovaný i správní orgán I. stupně vydali svá rozhodnutí týkající se námitek proti záznamu bodů na základě nesprávného posouzení způsoblosti pokutových bloků.

Další pochybení správních orgánů spočívá dle žalobce ve skutečnosti, že stěžejní důkaz pro řízení (pokutový blok série „X“, č. „X“) posuzoval v rámci přezkumného řízení úředník žalovaného JUDr. et Mgr. S. K., jenž jej však následně hodnotil i v odvolacím řízení námitkového řízení proti záznamu bodů. Takovýto postup však není v právu přípustný. Z tohoto důvodu vznesl žalobce námitku podjatosti, jež ale byla žalovaným zamítnuta, přičemž usnesení o nepodjatosti úřední osoby i napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno v totožné obálce. Z toho je dle žalobce patrné, že ředitel úřadu a vedoucí odboru koordinovali své kroky a napadené rozhodnutí bylo připravené předem. O správnosti tohoto závěru ostatně svědčí i fakt, že usnesení o nepodjatosti bylo dle podacích lístků pošty vypraveno později, než rozhodnutí o meritu věci. Tímto postupem je dle žalobce zjevná podjatost celého úřadu, jenž nejednal v přezkoumávané věci nestranně.

S ohledem na vše, co bylo uvedeno, žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného a správního orgánu I. stupně zrušil a věc vrátil žalovanému k novému projednání.

Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí. K námitce týkající se bloku série „X“, č. „X“, který žalobce dle svého tvrzení nepodepsal, uvedl, že podpis na něm uvedený se výrazně neodlišuje od podpisů žalobce na ostatních pokutových blocích, neboť má stále stejnou strukturu. Žalobce se navíc podepisuje pokaždé jinak, když někdy má jeho podpis i sklon písma vlevo. Podstatné pro posouzení dané věci je nicméně to, že jmenovaný byl při silniční kontrole ztotožněn dle předloženého občanského průkazu, u něhož se porovnává fotografie s podobou řidiče. Je proto nepravděpodobné, že by se doklady jmenovaného prokazovala jiná osoba, než která vozidlo skutečně řídila. Šetřením bylo navíc zjištěno, že předmětný občanský průkaz nebyl nahlášen jako ztracený či odcizený.

K námitce týkající se razítka s označením Městského úřadu Hrádek nad Nisou na bloku série „X“, č. „X“, odkázal žalovaný na sdělení o prošetření podnětu k zahájení přezkumného řízení ze dne 21.10.2013. Rovněž na námitku týkající se bloku série „X“, č. „X“, reagoval již v napadeném rozhodnutí tak, že označení začátku a konce obce či její části je vyznačeno informační směrovou dopravní značkou č. IS 12a, která vymezuje hranici, od níž platí pravidla chování v obci, včetně nejvyšší dovolené rychlosti. Co se týče čitelnosti údajů vyplňovaných v pokutových blocích, tu žalovaný souhlasně s žalobcem považuje za důležitou, je nicméně nutné zdůraznit, že policista či strážník vyplňuje blok v ne vždy příznivých podmínkách a nadto nemusí mít úhledné písmo.

K otázce nicotnosti pokutových bloků vydaných dle žalobce nikoliv věcně příslušným správním orgánem a dalším tvrzeným vadám, žalovaný konstatoval, že za situace, kdy obviněný z přestupku projeví ochotu zaplatit pokutu v blokovém řízení, vzdává se možnosti zajištění dalších důkazních prostředků nezbytných pro dokazování před správním orgánem, neboť akceptuje skutková zjištění a z nich vyplývající závěry o přestupku a jeho právní kvalifikaci. Podpisem pokutového bloku tak dobrovolně vstupuje do režimu omezeného přezkumu. Pokud proto měl žalobce jakékoliv pochybnosti během projednávání přestupku na místě, neměl projevit souhlas s blokovým řízením. V řízení o námitkách již správní orgán zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, neboť je na ně třeba

nahlížet jako na správné a zákonné až do okamžiku, kdy jsou veřejnoprávním postupem prohlášeny za nezákonné a zrušeny. V předmětné věci byly žalobcem podány podněty na přezkoumání tří pokutových bloků, nadřízené orgány v nich však k závěru o nutnosti jejich zrušení nedošly, a správní orgán I. stupně tak byl uloženými pokutami vázán. Stejně tak nemohl žalovaný ze svého postavení posuzovat ani nicotnost rozhodnutí vydaných v blokovém řízení v závislosti na otisku razítka určité složky Policie České republiky, jelikož to náleží nadřízenému orgánu policie. Za ten žalovaný i nadále považuje příslušné krajské policejní ředitelství.

Jestliže žalobce namítal podjatost úředníků žalovaného, jmenovaný k tomu uvedl, že ředitel správního orgánu vydal usnesení, jímž rozhodl o nevyločení těchto osob z úkonů v rámci řízení o odvolání žalobce, neboť neměly na jeho výsledku žádný osobní zájem. Ve všech krajích České republiky platí, že toliko jediný odbor krajského úřadu, zpravidla odbor dopravy a silničního hospodářství, je příslušným k projednání jak podnětu k zahájení přezkumného řízení týkajícího se blokových pokut městské policie, tak případně i námitek proti záznamu bodů v registru řidičů. Pokud by proto museli být jeho úředníci vždy s ohledem na namítanou „systémovou podjatost“ bez dalšího vyloučení, musely by řízení o námitkách vyřizovat jiné orgány, než které k tomu jsou podle obecných pravidel příslušné. K tomu žalovaný dále doplnil, že rozhodnutí ve věci námitek bylo rozpracováno v době, kdy oprávněná úřední osoba vyčkávala na vydání usnesení o podjatosti. Obě tato rozhodnutí nebyla žalobci následně doručena v jedné obálce, jak namítal, nicméně je pravdou, že k jejich vypravení došlo ve stejný den.

Žalovaný uzavřel, že správní orgán I. stupně postupoval v řízení o námitkách v souladu s platnými právními předpisy a vydaná rozhodnutí vycházela z dostatečně zjištěného stavu věci.

O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), bez jednání, neboť žalobce i žalovaný s tímto postupem výslovně projevili svůj souhlas.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s.ř.s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti podle ust. § 76 odst. 2 s.ř.s. přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Po přezkoumání skutkového a právního stavu, prostudování obsahu předloženého správního spisu a zejména pak odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a jemu předcházejícího rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti. Oznámením o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvou k odevzdání řidičského průkazu ze dne 20.6.2013 sdělil

správní orgán I. stupně žalobci, že počet jeho bodů v registru řidičů dosáhl 12. Současně jej poučil i o tom, že proti provedenému záznamu je možné podat námitky. Ty žalobce uplatnil vůči všem záznamům přípisem ze dne 24.6.2013, a prvostupňový orgán si proto za účelem jejich přezkoumání vyžádal kopie jednotlivých pokutových boků.

Z pokutového bloku série „X“, č. „X“, ze dne 13.5.2012 soud zjistil, že osobě označené jako žalobce byla uložena pokuta za přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu za jednání, jehož se dopustila v obci Krupka, ul. Pod Dolní Dráhou, překročením nejvyšší dovolené rychlosti 50 km/hod., kdy jí byla naměřena rychlost 71 km/hod., resp. po zohlednění odchylky měření 68 km/hod. Za uvedené jednání byla osobě označené jako žalobce uložena pokuta 500,- Kč. K označení místa skutku soud dodává, že je bez větších obtíží snadno čitelné a jednoznačně identifikovatelné. Pokutový blok obsahuje identické číslo občanského průkazu žalobce „X“, jako u níže uvedených pokutových bloků, podpis přestupce se však od dalších podpisů žalobce vizuálně odlišuje. V této souvislosti správní orgán I. stupně dotazem ze dne 12.12.2013 a následnou odpovědí ze dne 13.12.2013 zjistil, že žalobce ztrátu občanského průkazu nehlásil.

Z pokutového bloku série „X“, č. „X“, ze dne 14.5.2012 soud zjistil, že žalobci byla uložena pokuta za přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu za jednání, jehož se dopustil v obci Zeměchy překročením nejvyšší dovolené rychlosti 50 km/hod., kdy mu byla naměřena rychlost 68 km/hod., resp. po zohlednění odchylky měření 65 km/hod. Za uvedené jednání byla žalobci uložena pokuta 500,- Kč. Pokutový blok je označen otiskem úředního razítka obsahujícím malý státní znak a nápis „*Policie České republiky*“. K samotnému označení místa skutku soud dodává, že i přes sníženou čitelnost je po porovnání s dalším textem obsaženým v pokutovém bloku jednoznačně identifikovatelné.

Z pokutového bloku série „X“, č. „X“, ze dne 30.10.2012 soud zjistil, že žalobci byla uložena pokuta za přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 zákona o silničním provozu za jednání, jehož se dopustil na silnici č. I/13 u OMV Most tím, že v rozporu s ust. § 7 odst. 1 písm. c) téhož zákona držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj. Za uvedené jednání byla žalobci uložena pokuta 400,- Kč. Pokutový blok je označen otiskem úředního razítka obsahujícím malý státní znak a nápis „*Policie České republiky*“.

Z pokutového bloku série „X“, č. „X“, ze dne 6.3.2013 soud zjistil, že žalobci byla uložena pokuta za přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu za jednání, jehož se dopustil v obci Hrádek nad Nisou, ul. Rynoltická, překročením nejvyšší dovolené rychlosti 50 km/hod., kdy mu byla naměřena rychlost 67 km/hod., resp. po zohlednění odchylky měření 64 km/hod. Za uvedené jednání byla žalobci uložena pokuta 1.000,- Kč. Pokutový blok je označen otiskem úředního razítka obsahujícím malý státní znak a nápis „*Městský úřad Hrádek nad Nisou*“, nečitelný podpis oprávněné úřední osoby a její služební či identifikační číslo „007“.

Z pokutového bloku série „X“, č. „X“, ze dne 18.6.2013 soud zjistil, že žalobci byla uložena pokuta za přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu za jednání, jehož se dopustil v obci Chodouny překročením nejvyšší dovolené rychlosti 50 km/hod., kdy mu byla naměřena rychlost 72 km/hod., resp. po zohlednění odchylky měření 69 km/hod. Za uvedené jednání byla žalobci uložena pokuta 1.000,- Kč.

Pokutový blok je označen otiskem úředního razítka obsahujícím malý státní znak a nápis „*Policie České republiky*“.

Na základě podnětu zmocněnce žalobce došlo k zahájení přezkumných řízení týkajících se pokutových bloků série „X“, č. „X“, série „X“, č. „X“, a série „X“, č. „X“.

Dne 21.10.2013 se sdělením o přešetření podnětu k přezkumnému řízení vyjádřil k námitce žalobce týkající se nesprávného označení razítka městského úřadu na pokutovém bloku série „X“, č. „X“, Krajský úřad Libereckého kraje, odbor dopravy, tak, že byl vydán velitelkou Městské policie Hrádek nad Nisou, jak ostatně vyplývá z jejího podpisu na bloku, dále z oznámení o uložené pokutě v blokovém řízení, jež bylo zasláno správnímu orgánu I. stupně, a konečně i z jejího vyjádření k podnětu k přezkumnému řízení. Krajský úřad připustil, že uvedení razítka Městského úřadu Hrádku nad Nisou je chybné, nicméně tato chyba nezákonnost proběhlého blokového řízení nezakládá.

Dne 6.11.2013 sdělilo Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje správnímu orgánu I. stupně k podnětu žalobce na zahájení přezkumného řízení, že v postupu dopravní policie týkajícího se dotčených pokutových bloků neshledalo žádný rozpor s právními předpisy. Obdobně zamítl sdělením ze dne 5.12.2013 zpracovaným JUDr. et Mgr. S. K. zahájení přezkumného řízení týkajícího se bloku série „X“ č. „X“, i Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, neboť jej neshledal nicotným či nezákonným.

Dne 5.2.2014 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí č.j. MULNCJ 9987/2014, sp.zn. MULN/7694/2013/OS, kterým námitky žalobce proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů zamítl. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce prostřednictvím svého zmocněnce dne 3.3.2014 odvolání, ve znění jeho doplnění ze dne 17.3.2014, v němž mimo jiné namítl systémovou podjatost všech úředníků žalovaného (resp. jeho odboru dopravy a silničního hospodářství), neboť by v rámci odvolacího řízení posuzovali své vlastní správní úvahy vyjádřené již ve sdělení o prošetření podnětu k zahájení přezkumného řízení ze dne 5.12.2013.

Dne 16.6.2014 žalovaný námitku podjatosti úředních osob odboru dopravy a silničního hospodářství zamítl jako nedůvodnou. Dne 17.6.2014 pak žalovaný rozhodl i o samotném odvolání žalobce napadeným rozhodnutím zpracovaným JUDr. et Mgr. S. K. tak, že je zamítl a prvoinstanční rozhodnutí potvrdil. Jak vyplynulo z příslušných doručenek, obě listiny byly zmocněnci žalobce a žalobci zasílány současně v různých obálkách.

Před vlastním vypořádáním jednotlivých žalobních námitek považuje soud za vhodné připomenout, že bodový systém zavedený zákonem o silničním provozu v ust. § 123a – § 123f zákona o silničním provozu obecně spočívá v tom, že řidičům motorových vozidel jsou za vybrané přestupky a trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zaznamenávány „trestné“ body do určité výše, jež jsou dle aktuální judikatury (srov. např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30.9.2015, č.j. 6 As 114/2014-55, dostupné též na www.nssoud.cz), považovány za trest ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod. Při dosažení nejvyššího stanoveného počtu 12 bodů pozbývá řidič odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel a s tím i řidičské oprávnění. Zákon v příloze upravuje taxativní výčet protiprávních jednání a počtů bodů, které za tato jednání budou zaznamenány. Počet bodů za určité jednání je stanoven fixně, a tudíž při záznamu bodů nelze uplatnit správní uvážení ohledně počtu bodů, které budou

zaznamenány, a stejně tak nelze zaznamenat body ani za jednání, které není v příloze uvedeno. Tyto závěry vyslovil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 21.3.2012, č.j. 5 As 118/2011-103 (dostupném též na www.nssoud.cz), a soud se s nimi ztotožňuje.

Mezi bodovým řízením a řízeními o přestupcích, na základě kterých se body do registru řidičů zaznamenávají, je nicméně zásadní rozdíl. V řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích či v jiném právním předpisu jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchání jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. V řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení toliko posouzení, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tj. především zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku. Předmětu řízení pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění.

Z těchto skutečností je třeba vycházet při podání opravných prostředků, jsou-li zákonem připuštěny. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6.8.2009, č.j. 9 As 96/2008-44 (dostupném též na www.nssoud.cz), v námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat námitky pouze v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, případně že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně mu byl zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů. Skutečnosti o počtu uložených bodů lze zjistit především z vlastních rozhodnutí o přestupcích, popřípadě z jiných rozhodnutí.

Po vymezení teoretické koncepce řízení o námitkách přistoupil soud k posouzení jednotlivých žalobních bodů.

Soud nejprve hodnotil námitku vad přezkumného řízení spočívajících dle žalobce v nedostatku funkční příslušnosti Krajského ředitelství Policie Ústeckého kraje, jakožto nadřízeného správního orgánu obvodním oddělením policie, jejichž příslušníci vydali některé z posuzovaných pokutových bloků.

Žalobce namítal, že napadené rozhodnutí bylo vydáno dříve, než funkčně příslušný orgán (jímž má být dle jeho názoru Policejní prezídium, neboť Krajské ředitelství Policie Ústeckého kraje je toliko prvoinstančním orgánem) rozhodl o jeho podnětu k přezkumnému řízení. K tomu je však soud nucen konstatovat, že přezkumné řízení ve smyslu ust. § 94 a násl. správního řádu je řízením odlišným od řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů, jež je předmětem žaloby, byť s ním může v daném případě věcně souviset. I proto za předpokladu, že by v rámci přezkumného řízení došlo k některým pochybením, nemohl by se jimi soud zabývat v probíhajícím soudním řízení. V této souvislosti je třeba znovu zopakovat, že dle ustálené judikatury je smyslem řízení o námitkách toliko přezkum záznamu bodů v registru řidičů, resp. posouzení, zda byly jednotlivé body zapsány v souladu se zákonem, a to na základě způsobilých podkladů (pokutových bloků, správních a jiných rozhodnutí). Uvedenou způsobilost je sice možné hodnotit i v přezkumném řízení, jeho závěry či průběh (potažmo vady, ke kterým mohlo v jeho rámci dojít) nicméně nejsou pro posouzení řízení o námitkách proti záznamu bodů před soudem relevantní. Z tohoto důvodu se soud námitkou nedostatku funkční příslušnosti Krajského ředitelství Policie Ústeckého kraje nemohl dále zabývat.

Další námitka žalobce se týkala vyloučení úředních osob odboru dopravy a silničního hospodářství žalovaného z důvodu jejich podjatosti, neboť se měly podílet jak na hodnocení pokutového bloku série „X“, č. „X“, v rámci přezkumného řízení, tak i na následném řízení o odvolání proti rozhodnutí o zamítnutí námitek proti záznamu bodů, jehož podkladem byl rovněž tento pokutový blok. Dle žalobce tak fakticky posuzovaly své vlastní úvahy, což je z hlediska zákonné úpravy nepřipustné.

Dle ust. § 14 odst. 1 správního řádu je každá osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu (úřední osoba), o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit.

Dle odst. 5 uvedeného ustanovení je vyloučena též ta úřední osoba, která se účastnila řízení v téže věci na jiném stupni. Důvodem vyloučení není účast na úkonech před zahájením řízení nebo na výkonu kontroly prováděné podle zvláštního zákona.

Ze shora citované právní úpravy vyplývá, že o podjatosti úřední osoby můžeme hovořit pouze v některých zákonem předpokládaných případech. Těmi jsou: a) poměr k účastníkům, b) poměr k projednávané věci, c) účast na řízení týkajícím se projednávané věci v jiném stupni. V případě posledně jmenované možnosti správní řád současně stanoví i podmínku, že tato účast nespočívala v úkonech provedených před zahájením řízení či ve výkonu kontroly podle zvláštního zákona. O nutnosti vyloučení úřední osoby podle písm. c) se tak bude jednat zejména za situace, kdy o věci rozhodovala v řízení v prvním stupni, následně přešla k odvolacímu orgánu, kde jí byla tatáž věc přidělena k rozhodnutí o opravném prostředku.

V daném případě žalobce namítal podjatost úředních osob žalovaného, jakožto odvolacího orgánu v řízení o námitkách proti záznamu bodů, s ohledem na jejich účast v přezkumném řízení. Přezkumné řízení však není možné považovat za řízení v jiném stupni téže věci ve vztahu k rozhodování o námitkách, neboť se jedná o zvláštní institut správního dozoru, v němž správní orgány z úřední povinnosti nebo na základě podnětu účastníka přezkoumávají pravomocná rozhodnutí, lze-li pochybovat o tom, že byla vydána v souladu s právními předpisy. Podmínka stanovená v ust. § 14 odst. 5 věty první správního řádu tak nebyla naplněna. Nadto je třeba podotknout, že je odlišný i předmět obou řízení. Zatímco v přezkumném řízení úřední osoby hodnotí zákonnost pokutového bloku, v řízení o odvolání přezkoumávají správnost rozhodnutí správního orgánu I. stupně, potažmo způsobilost pokutového bloku pro záznam do registru řidičů. Nelze tedy učinit závěr, že by byly z projednávání věci vyloučeny pro svůj poměr k věci.

Ani skutečnost, že rozhodnutí žalovaného o podjatosti úředních osob předchází datum vydání napadeného rozhodnutí o pouhý den, není důvodem vyslovení pochybnosti o nestrannosti úředníků žalovaného či úvaze o „koordinování kroků mezi ředitelem úřadu a vedoucím odboru“, jak naznačoval žalobce. Soud sice souhlasí s tím, že si lze jen těžko představit zpracování takto obsáhlého rozhodnutí během jediného dne, na druhou stranu nicméně nevylučuje, že úřední osoba pověřená rozhodnutím o odvolání měla rozhodnutí tzv. „předpřipraveno“ a toliko vyčkávala na závěry ředitele krajského úřadu o možné podjatosti. I případný takovýto postup by tak nebylo nejen možné považovat za porušení procesních předpisů, ale především by se ani nejednalo o některých z předpokládaných důvodů vyloučení úředních osob pro jejich podjatost ve smyslu ust. § 14 správního řádu.

Obdobný závěr pak platí i pro spekulace žalobce ohledně podacích listků, resp. skutečnost, že obě rozhodnutí (napadené + o podjatosti) byla zmocněnci žalobce i žalobci zasílána ve stejný den. S ohledem na uvedené neshledal soud uvedenou námitku důvodnou.

Dále se soud zabýval hodnocením jednotlivých pokutových bloků z hlediska jejich způsobilosti pro záznam bodů do registru řidičů.

Žalobce namítal, že v bloku série „X“, č. „X“, je místo spáchání přestupku uvedeno nečitelně, pravděpodobně se jedná o obec „Zemečky“, jež však neexistuje, a blok tedy není možné považovat za způsobilý.

K uvedené problematice soud konstatuje, že pro samotný akt, na jehož základě byl záznam proveden, platí presumpce správnosti a není na odvolací instanci, resp. soudu, aby se zabývaly jeho zákonností a správností. Pouze v případě, že by tento akt byl zákonem předepsaným způsobem zrušen (např. na základě přezkumného řízení), musel by správní orgán body z registru odstranit, což by se mělo podle ust. § 156 správního řádu stát usnesením vydaným *ex officio* (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21.3.2012, č.j. 5 As 118/2011-103, dostupný též na www.nssoud.cz). Presumpce správnosti se neuplatní jen v případě absolutně nesrozumitelných či nicotných rozhodnutí.

V dané věci je současně podstatné, že žalobce přímo nenamítal, že by uvedené přestupky vůbec nespáchal (vyjma pokutového bloku série „X“, č. „X“, kterým se bude soud zabývat dále), případně že by mu byl zaznamenán nesprávný počet bodů – poukazoval toliko na formální nedostatky pokutových bloků. Soud se proto v souladu se shora citovanou judikaturou týkající se rozsahu přezkumu námitkového řízení zabýval toliko posouzením případných závažných pochybení v pokutových blocích, která by mohla způsobovat jejich absolutní nesrozumitelnost či nicotnost, a ve svém důsledku tak i nezpůsobilost pro záznam bodů. V tomto smyslu k postupu soudu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4.9.2012, č.j. 7 As 94/2012-20 (dostupný též na www.nssoud.cz), v němž Nejvyšší správní soud v obdobném případě konstatoval, že: *„Námitkami, které stěžovatel uplatnil v odvolání proti rozhodnutí magistrátu a ve kterých upozorňuje na formální nedostatky pokutových bloků, přísluší krajskému úřadu zabývat se pouze do té míry, v jaké jsou namítané nedostatky schopny zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam.“*

Pokud proto žalobce poukazoval na obtížnou čitelnost záznamu týkajícího se místa spáchání skutku v bloku série „X“, č. „X“, soud již v rámci skutkových zjištění uvedl, že z jeho strany nevznikají pochybnosti o označení obce (resp. její části), v níž k přestupku mělo dojít – jedná se o obec Zeměchy. Tentýž závěr pak lze mimo jiné učinit i v případě pokutového bloku série „X“, č. „X“, kde lze místo skutku snadno identifikovat jako ul. „Pod Dolní Dráhou“. I případně ne zcela dostatečně konkretizované místo skutku přestupkového jednání nebo tvrzení o nepřekročení rychlosti by však soud s poukazem na shora citovanou judikaturu nemohl zohlednit, neboť jak již bylo uvedeno výše, okolnosti související s naplněním skutkové podstaty nelze v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů uplatňovat. Jak navíc zdůraznil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4.12.2013, č.j. 6 As 67/2013-16 (dostupném též na www.nssoud.cz): *„Udělením souhlasu s projednáním skutků v blokovém řízení, jehož udělení žalobce nezpochybňuje, v souladu se zásadou vigilantibus iura žalobce převzal odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní*

kvalifikace přestupkového jednání, za které byla žalobci udělena pokuta v blokovém řízení a uvedena na pokutových blocích. Svůj souhlas žalobce stvrdil podpisem. Udělením souhlasu jako podmínky sine qua non k nabytí právní moci pokutového bloku tak žalobce rovněž vědomě vstoupil do režimu omezeného přezkumu pravomocného pokutového bloku jako rozhodnutí vydaného ve specifickém zkráceném řízení a následně nadaného presumpcí správnosti. Pokud měl žalobce jakékoli pochybnosti během projednání obou přestupků na místě, neměl projevit souhlas s blokovým řízením a údaji zaznamenanými v pokutovém bloku a měl využít svého práva na zahájení běžného řízení o přestupcích.“

Z uvedeného vyplývá, že zpochybňoval-li žalobce, zda je místo skutku v pokutových blocích vymezeno řádně (a čitelně) či že nepřekročil nejvyšší dovolenou rychlost, neměl s projednáním věci v blokovém řízení souhlasit. Učinil-li tak, přičemž podepsal prohlášení, že s uložením pokuty souhlasí, nemůže se případného pochybení policejních orgánů domáhat až v řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů. Jeho námitka je tak ve vztahu k tomuto řízení v zásadě opožděná a jako taková i nedůvodná.

Další námitka žalobce se týkala bloků série „X“, č. „X“, série „X“, č. „X“, a série „X“, č. „X“, jež měly být opatřeny razítkem obsahujícím toliko malý státní znak a název „*Policie České republiky*“, aniž by však z něj bylo patrné, že byly vystaveny správním orgánem a nikoliv jednotným ozbrojeným sborem Policie České republiky. Tím je dle žalobce nutno bloky považovat za nicotné, neboť byly vydány orgánem věcně nepřislušným.

Dle ust. § 6 odst. 1 zákona č. 352/2001 Sb., o užívání státních symbolů České republiky, je razítko, na němž je vyznačen malý státní znak, kulatého tvaru o průměru 20 mm, 25 mm nebo 36 mm; malý státní znak je vyobrazen uvnitř kruhu, na jehož obvodu je označení oprávněné osoby, popřípadě i označení její organizační součásti a sídla. Používá-li oprávněná osoba více úředních razítek, musí tato razítka obsahovat i pořadová čísla. Otisk úředního razítka je jednobarevný.

Soud nesouhlasí s názorem žalobce, že by výše citované označení správního orgánu bylo nedostatečné. Za ten je jednoznačně možno považovat Policii České republiky, jak ostatně vyplývá z jí vyznačeného razítka nacházejícího se pod zmiňovanými pokutovými bloky. Dle ust. § 124 odst. 9 zákona o silničním provozu vykonává policie dohled na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích tím, že kontroluje dodržování povinností účastníků a pravidel provozu na pozemních komunikacích a podílí se na jeho řízení, objasňuje dopravní nehody, vede evidenci dopravních nehod, projednává v blokovém řízení přestupky proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle zvláštního právního předpisu a provádí prevenci v oblasti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích. Z uvedeného je zřejmé, že při projednávání přestupku příslušníci policie vystupují jako správní orgán, a nikoliv jako ozbrojený bezpečnostní sbor, jak uváděl žalobce. Ani nevyznačení plného názvu konkrétního krajského ředitelství policie na pokutovém bloku proto nemůže mít za následek jeho nezákonnost nebo dokonce nicotnost, když je zřejmé, který správní orgán jej vystavil.

Stejný názor ve skutkově obdobné věci vyjádřil i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 9.6.2016, č.j. 6 As 233/2015-58 (dostupném též na www.nssoud.cz): „*Podle názoru Nejvyššího správního soudu je třeba nesplnění základních náležitostí rozhodnutí týkajících se otisku razítka správního orgánu v obecné rovině vykládat restriktivně, když nicotnosti takto označeného rozhodnutí by bylo možno se dovolat pouze*

za podmínek, které stanoví ust. § 77 správního řádu. [...] Závěr o tom, že předložené bloky na pokutu, týkající se napadených dvou přestupků stěžovatele, nelze považovat za nicotná či neplatná rozhodnutí, sdílí i Nejvyšší správní soud. [...] Chybějící údaj o tom, že pokutový blok vystavil v posuzovaných případech stěžovateli správní orgán, respektive konkrétní policejní ředitelství Policie České republiky, nemá podle názoru Nejvyššího správního soudu za následek takovou vadu rozhodnutí, která by byla sama o sobě důvodem pro zrušení [správního rozhodnutí]. Nejvyšší správní soud argumentaci stěžovatele považuje spíše za typický příklad právního formalismu, který postrádá jakékoliv atributy rozumného a smysluplného výkladu. Chybějící zákonné náležitosti správního aktu totiž mohou vyvolávat jeho nicotnost pouze tehdy, jestliže je tento nedostatek natolik intenzivní a zřejmý, že po účastnících dotčeného právního vztahu nelze spravedlivě žádat, aby tento správní akt respektovali. Nejvyšší správní soud dospěl po posouzení věci k závěru, že se v případě stěžovatele o takovou situaci nejedná. K tomu Nejvyšší správní soud jen dodává, že nelze vůbec dovodit, v čem by stěžovatel mohl být zkrácen na svých právech, pokud by úřední razítko oproti označení Policie České republiky obsahovalo i údaj o jeho původci v podobě konkrétního krajského ředitelství a v jakých konkrétních skutkových či právních okolnostech spatřuje stěžovatel důvodnost své námitky, že nedostatečné údaje na pokutovém bloku o jeho původci protiprávně a efektivně znemožňují účastníkovi řízení jakýkoli opravný prostředek, žádost o přezkum nebo stížnost.“ S ohledem na uvedený názor považuje soud uvedenou námitku za nedůvodnou.

Obdobný názor týkající se nedůvodnosti námitky týkající se označení správního orgánu na razítku musí soud zaujmout i ohledně pokutového bloku série „X“, č. „X“.

Jak již správně uváděl i žalobce v žalobě, v minulosti bylo soudy opakovaně judikováno, že absence razítka na pokutovém bloku sama o sobě nezpůsobuje jeho nicotnost či pro účely námitkového řízení nezpůsobilost pro záznam bodů do registru řidičů. Situace v přezkoumávaném případě je nicméně odlišná v tom, že uvedený pokutový blok sice razítko obsahuje, jedná se ale o označení Městského úřadu Hrádek nad Nisou, jenž dle žalobce není oprávněn pokuty v blokovém řízení ukládat.

Dle ust. § 124 odst. 5 písm. j) zákona o silničním provozu projednává obecní úřad obce s rozšířenou působností přestupky proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle zvláštního právního předpisu (zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích [dále jen „přestupkový zákon“]).

Dle ust. § 86 písm. e) bodu 2. přestupkového zákona může obecní policie v blokovém řízení projednávat přestupky podle zákona o silničním provozu spáchané nedovoleným stáním nebo zastavením vozidla na pozemní komunikaci, vjezdem do míst, kde je to místní nebo přechodnou úpravou provozu na pozemních komunikacích zakázáno, porušením pravidel o překročení nejvyšší dovolené rychlosti, porušením pravidel jízdy na zvířatech, vedení a hnaní zvířat na pozemní komunikaci, pohybem chodce nebo osoby na osobním přepravníku se samovyvažovacím zařízením nebo obdobným zařízením na pozemní komunikaci odporujícím pravidlům provozu na pozemních komunikacích, nedovoleným způsobem použití lyží, kolečkových bruslí a podobných prostředků na chodníku a nedovoleným vedením jízdního kola nebo jízdy na něm v rozporu s pravidly provozu na pozemních komunikacích a porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích ostatními řidiči nemotorových vozidel.

Z citované právní úpravy plyne, že přestupky v oblasti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích je na úrovni obcí oprávněn projednávat toliko obecní úřad obce s rozšířenou působností, v blokovém řízení pak vedle Policie České republiky [srov. ust. § 86 písm. a) přestupkového zákona] i obecní policie, jedná-li se o některé ze shora vymezených porušení zákona o silničním provozu. Jak však soud zjistil z přílohy zákona č. 314/2002 Sb., o stanovení obcí s pověřeným obecním úřadem a stanovení obcí s rozšířenou působností, obec Hrádek nad Nisou, razítko jejíhož městského úřadu je vyznačeno na pokutovém bloku série „X“, č. „X“, je obcí pouze s pověřeným obecním úřadem, nikoliv s rozšířenou působností. Uvedený rozpor uplatnil i žalobce v řízení o námitkách proti záznamu bodů, kde současně podal podnět k zahájení přezkumného řízení ve smyslu ust. § 94 an. správního řádu, Krajský úřad Libereckého kraje, odbor dopravy, však nezjistil porušení zákona, jež by zahájení přezkumného řízení odůvodňovalo. S jeho závěry se soud plně ztotožňuje.

I přesto, že je nepochybné, že Městský úřad Hrádek nad Nisou není oprávněn projednávat přestupky nejen v blokovém řízení (k tomu, jak již bylo uvedeno, by byla zmocněna toliko obecní policie či Policie České republiky), ale dokonce ani ve správním řízení, neboť nedisponuje příslušným zmocněním obecního úřadu obce tzv. III. stupně (výkon státní správy v rozsahu rozšířené působnosti vykonává pro Hrádek nad Nisou Statutární město Liberec), je zřejmé, že otisk jeho razítka na pokutovém bloku série „X“, č. „X“, lze považovat toliko za zjevnou nesprávnost, která nebyla způsobilá zpochybnit zákonnost vydaného rozhodnutí. Obsahové a formální náležitosti pokutových bloků totiž stanoví ust. § 85 odst. 1, 3 a 4 přestupkového zákona, dle něhož musí: a) být vydány Ministerstvem financí České republiky, b) musí být na nich vyznačeno, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, c) pachatel přestupku musí převzetí bloku potvrdit. Tyto náležitosti předmětný blok nepochybně obsahuje, chybějící či nesprávný otisk úředního razítka tak není podmínkou, se kterou by zákon o přestupcích spojoval právně významné důsledky.

V dané věci navíc nevzniká ani pochybnost o tom, že by přezkoumávaný pokutový blok vydal orgán, jenž k tomu neměl dostatek pravomoci. Blok je opatřen podpisem a služebním číslem úřední osoby, jíž, jak vyplynulo z přezkumného řízení, byla velitelka Městské policie Hrádek nad Nisou – tedy subjekt dle ust. § 86 písm. e) bodu 2. přestupkového zákona nepochybně příslušný k ukládání pokut v blokovém řízení. V tomto smyslu ostatně v průběhu řízení o přestupku nerozporoval její oprávnění ani žalobce, neboť si lze jen obtížně představit, že by při silniční kontrole zastavil jiné, než uniformované osobě. Především ale pokutový blok série „X“, č. „X“, podepsal, čímž opětovně dle již shora citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4.12.2013, č.j. 6 As 67/2013-16, převzal odpovědnost za spáchaný přestupek a současně respektoval skutečnost, že údaje uvedené na pokutovém bloku souhlasí, a tedy že nemá ani pochybnosti o dostatku pravomoci osoby blok vystavující. Byť lze tedy otisk razítka Městského úřadu Hrádek nad Nisou považovat za určité pochybení, je k němu vztahovaná námitka toliko formalistickou, neboť toto pochybení nebylo schopno zasáhnout do práv ani povinností žalobce.

Bez ohledu na uvedené je nicméně pro přezkoumávané řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů zásadní, že Krajský úřad Libereckého kraje, odbor dopravy, vyhodnotil podnět žalobce k zahájení přezkumného řízení týkající se vydaného pokutového bloku série „X“, č. „X“, jako nedůvodný, když nezjistil jeho nezákonnost či nicotnost. Jak již soud uváděl, v takovém případě je na blok s ohledem na presumpci správnosti správního rozhodnutí nutno hledět jako na bezvadný, neboť v době trvání

námitkového řízení nedošlo zákonem předepsaným způsobem k jeho zrušení. Názorem krajského úřadu byl pak vázán i správní orgán I. stupně, a nemohl proto s přihlédnutím k omezenému rozsahu svého přezkumu učinit jiný závěr, než že je daný blok pro zápis bodů do registru řidičů způsobilým.

Závěrem se soud zabýval námitkou, dle níž žalobce nebyl účastníkem řízení o uložení pokuty na základě vydaného pokutového bloku série „X“, č. „X“. Tento blok dle svého tvrzení ani nepodepsal, což vyplývá mimo jiné ze skutečnosti, že podpis na něm uvedený se odlišuje od podpisů obsažených v ostatních blocích.

Ze skutkových zjištění provedených soudem vyplynulo, že podpis osoby uvedené na pokutovém bloku série „X“, č. „X“, nelze bez dalšího prohlásit za totožný s podpisy, kterými žalobce na ostatních blocích vyjadřoval svůj souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení. Nelze však vyloučit, že by znalec z oboru písmoznalectví mohl učinit závěr o shodné totožnosti osoby podepsané na sporném pokutovém bloku s osobou, jež je podepsána na ostatních blocích.

Uvedenou otázkou pravosti podpisu žalobce se nebyl správní orgán I. stupně v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů povinen zabývat, ani nebyl povinen vyžádat zpracování znaleckého posudku. I zde totiž s ohledem na ust. § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu platí, že správní orgán je v první řadě povinen přestupci zaznamenat body, jakmile se předpokládaným způsobem dozví o existenci pravomocného rozhodnutí o sankci nebo trestu za jednání zařazené do bodového hodnocení. Teprve v případě, kdy má účastník za to, že tento podklad záznamu bodů je nesprávný či v rozporu s právními předpisy, a v souvislosti s tím zákonnými prostředky iniciuje jeho změnu či zrušení, správní orgán v námitkovém řízení provede dle ust. § 123f odst. 2 silničního provozu opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů.

V daném případě žalobce zcela v souladu s uvedeným postupem inicioval přezkumné řízení u Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, jeho podnět však byl opět jako u předchozí námitky vyhodnocen jako nedůvodný. V této souvislosti soud toliko na okraj poznamenává, že pro možnost napadení pravosti podpisu nepostačovalo tvrdit, že pokutový blok série „X“, č. „X“, žalobce nikdy nepodepsal, přičemž mu není zřejmé, jak se na něj dostaly další jeho osobní údaje, včetně čísla občanského průkazu – musel by předestříti konkrétní a především věrohodnou skutkovou verzi svého tvrzení, včetně návrhu důkazních prostředků. To ale při přezkumném řízení neučinil. Zde soud poznamenává, že z obsahu samotného pokutového bloku pak vyplývá, že při projednání přestupku byla řádně ověřena totožnost přestupce dle občanského průkazu, jehož číslo je na pokutovém bloku uvedeno. Jde o stejné číslo občanského průkazu, které je uvedeno i na ostatních pokutových blocích, vystavených odlišnými subjekty. Není tedy pochyb, že se jedná o číslo občanského průkazu žalobce. Žalobce rovněž netvrdí, že by došlo k odcizení či ztrátě tohoto průkazu.

S ohledem na závěry přezkumného řízení se pravostí podpisu žalobce nemusely zabývat ani správní orgány. Jak ostatně v této souvislosti uvedl obdobně Krajský soud v Plzni ve svém rozhodnutí ze dne 29.7.2015, č.j. 57 A 50/2014-92 (dostupném též na www.nssoud.cz): *„Nebylo povinností správních orgánů obou stupňů v řízení o námitkách na základě prostého tvrzení žalobce, že podpis na předmětném bloku není jeho, opatřovat důkazy k prokázání správnosti tohoto tvrzení za situace, že o pravosti podpisu neměly vzhledem ke všem*

okolnostem případu pochybnosti (věc byla posouzena i příslušným orgánem policie) a žalobce netvrdil nic konkrétního, co by mohlo nasvědčovat tomu, že by podpis na předmětném bloku nebyl jeho. Proto také nebyl ze strany správních orgánů důvod vyžádat si v řízení o námitkách ohledně podpisu žalobce na předmětném bloku znalecký posudek.“ Vzhledem k uvedeným skutečnostem proto soud považuje i tuto námitku za nedůvodnou.

Soud uzavírá, že žalobou napadené pokutové bloky neshledal nezpůsobilými pro záznam bodů do registru řidičů, přičemž ani v řízení o námitkách neshledal žádných pochybení, a proto žalobu výrokem ad I. rozsudku podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

Současně v souladu s ust. § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. ve výroku ad II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 27. března 2017

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r .
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Gabriela Zlatová